

ΕΝΑΣ ΦΙΛΛΕΛΗΝΑΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ υπέρ της αναγνώρισης των γενοκτονιών

Στις 22 Νοεμβρίου 2011, είχα την εξαιρετική τιμή να βρίσκομαι στην αίθουσα των Αντιπροσώπων του Ομοσπονδιακού Κοινοβουλείου στην Καμπέρρα. Ένας από τους ομιλητές εκείνη την βραδυά ήταν ο βουλευτής ο οποίος σήμερα ορκίστηκε Πρωθυπουργός της Αυστραλίας, κ. Malcolm Turnbull.

Γράφει ο Δρ Παναγιώτης Διαμάντης*

Εδώ παρουσιάζω – σε ελέυθερη μετάφραση – την ομιλία του από εκείνη την ιστορική βραδιά όπου ουνολικά τέσσερεις βουλευτές μίλησαν υπέρ της αναγνώρισης των Γενοκτονιών των Αρμενίων, των Ασσυρίων και των Ελλήνων από το τουρκικό κράτος:

‘Όπως ανέφερε πριν από λίγο ο καλός μου φίλος και βουλευτής του North Sydney [ο Θυσαυροφύλακας κ. Joe Hockey], απόψε έχουμε μάζι μας τον πρόεδρο του Παγκοσμίου Συμβουλίου του Αρμενικού Εθνικού Συμβουλίου, κ. Der Khatchadourian, έχουμε αντιπροσώπους του Αρμενικού Εθνικού Συμβουλίου Αυστραλίας και έχουμε αντιπροσώπους του Ελληνοαστραλιανού Συμβουλίου και της Παγκόμιας Ένωσης Ασσυρίων [Assyrian Universal Alliance].

‘Ηρθαν εδώ, όπως κι εμείς, να θρηνήσουν για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας, όχι απλά έγκλημα εναντίον των Ελλήνων, των Ασσυρίων και των Αρμενίων αλλά έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας – ο αφανιομός, η εκτέλεση, η δολοφονία εκατοντάδων χιλιάδων, εκατομμυρίων ανθρώπων που έγινε όχι για κανέναν άλλο λόγο παρά γιατί ήταν διαφορετικοί. Σε αυτήν την περίπτωση, γιατί δεν ήταν Τούρκοι, όπως ακριβώς και οι Εβραίοι αφανίστηκαν από τους Ναζί, επειδόν δεν ήταν Γερμανοί. Αυτό το είδος της εγκληματικότητας, αυτό το είδος του γενοκτολογικού εγκλήματος, είναι κάπι που δυστυχώς δεν είναι μοναδικό στην εμπειρία μας. Όπως ο φίλος μου, ο βουλευτής του North Sydney είπε, πρέπει να το παραδεχτούμε και πρέπει να το αναγνωρίσουμε για αυτό που είναι.

‘Οι φίλοι μας – αφού είναι και αυτοί φίλοι μας - στην Τουρκία, μερικές φορές προσβάλονται όταν συζητάμε αυτό το θέμα αλλά δεν θα έπρεπε αφού η

Οθωμανική Αυτοκρατορία υπόρξε πολυπολιτιστική κοινωνία για εκατοντάδες χρόνια. Οι Εβραίοι και οι άλλες μειονότητες είχαν πολύ καλύτερη μεταχείρηση υπό την Οθωμανική Αυτοκρατορία από ότι είχαν στην Χριστιανική Δύση. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία αποδεχόταν και πρωθυέσε σε κάποιο βαθμό αυτό που σήμερα ονομάζουμε πολυπολιτισμό. Τα εγκλήματα εναντίον των Χριστιανών της Μέσης Ανατολής, των Αρμενίων, των Ασσυρίων, των Χαλδαίων, των Ποντίων Ελλήνων και τόσο πολλών άλλων μπορούμε να τα δούμε, σαν ανωμαλία, σαν άρνηση, της πολυπολιτιστικής ταυτότητας εκείνης της ποικιλόμορφης αυτοκρατορίας, η οποία, για πολλούς αιώνες, είδε τον Οθωμανό χαλίφη και τον σουλτάνο, να κυβερνούν περισσότερους Χριστιανούς από ότι Μουσουλμάνους.

‘Αυτό δεν θα πρέπει να ερμηνευθεί σαν συζήτηση η οποία ασκεί κριτική στους Τούρκους ούτε ότι ασκείται κριτική στο Ισλάμ. Η τραγωδία που βλέπουμε σήμερα στην Μέση Ανατολή

είναι, στην πραγματικότητα, άρνηση της καλύτερης εμπειρίας του Ισλάμ. Για εκατοντάδες χρόνια ο Ισλαμικός κόσμος ήταν πολύ ανεκπιότερος στη διαφορετικότητα από την Χριστιανική Δύση και όμως σήμερα, τον τελευταίο αιώνα, βλέπουμε, την απίστευτη καταστροφή της Χριστιανούντης στην Μέση Ανατολή.

‘Στον ΣΤ’ αιώνα, ο Έλληνας μοναχός Ιωάννης Μόσχος και ο φίλος του Σωφρόνιος ταξίδεψαν στην Μέση Ανατολή κατά τη διάρκεια αυτού που φαίνεται τώρα, με το πλεονέκιμα της ύστερης γνώσης, σχεδόν σαν ένας ψεύτικος πόλεμο, πριν από την άνοδο του Ισλάμ στα τέλη του ΣΤ’ αιώνα. Έγραψαν ένα βιβλίο με τίτλο “Το Πνευματικό Λειβάδι” όπου περιγράφουν τα ταξίδια τους στον χριστιανικό κόσμο της Μέσης Ανατολής. Μεγάλα μοναστήρια, πόλεις, χώρες που σήμερα θεωρούμε ότι είναι μουσουλμανικές, ήταν εξ ολοκλήρου χριστιανικές με μια τεράστια ποικιλία χριστιανικής, πολιτιστικής εμπειρίας. Επίσης, υπήρχαν πολύ μεγάλες εβραϊκές κοινότητες σε ολόκληρη την περιοχή αυτή. Ενώ το Ισλάμ μεγάλωνε διαρκώς ύστερα από τις ιολαμπίκες επιδρομές και τις ισλαμικές κατακτήσεις, αυτές οι Χριστιανικές κοινότητες επιβίωσαν για εκατοντάδες χρόνια κάτω από τους Οθωμανούς. Στη συνέχεια, όμως, κατά ειρωνεία της τύχης, παραδόξως, σε μια στιγμή που θα έλεγε κανείς ότι νεωτερικότητα μας έκανε πιο ανεκπιούς, γίναμε στην πραγματικότητα λιγότερο ανεκπιούς.

Η αλήθεια είναι ότι ο πολυπολιτισμός, η ποικιλία και η ανεκπιότητα είναι μεγάλες δυνάμεις. Είναι μία από τις μεγάλες μας δυνάμεις σαν έθνος. Ποιός μπορεί να αρνηθεί ότι η Κωνσταντινούπολη είναι πλέον λιγότερο δυναμική πόλη επειδή είναι λιγότερο κοσμοπολίτικη, ότι η Σμύρνη είναι λιγότερο δυναμική πόλη επειδή είναι λιγότερο κοσμοπολίτικη, ότι η Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου είναι λιγότερο δυναμική και ισχυρή και πλούσια επειδή έχει γίνει μονοπολιστική; Θρηνούμε σήμερα μεγάλα εγκλήματα αλλά και το χαμό της ποικιλικότητας και της ανεκπιότητας.’

Δείτε την ιστορική ομιλία του νέου Πρωθυπουργού στην πλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.youtube.com/watch?v=Pqbclr9sWZ8&sns=em>

* Ο Δρ Παναγιώτης Διαμάντης είναι Λέκτορας Μελετών Γενοκτονιών στο Πανεπιστήμιο Τεχνολογίας του Σίδνεϊ.

